

PLESNER

ADVOKATFIRMA

TOM KARI KRISTJANSSON

TLF 33 12 11 33

8. JULI 2013

Til

Østre Landsret

P R O C E S S K R I F T G

i 15. afdelings sag nr. B-1802-09

Skatteministeriet

mod

Peer Kølendorf

"[Indsendelsen] skete i et elektronisk format, som Comitel International A/S selv havde fået udviklet dertil og med specifikt henblik på bl.a. identifikation af momssvig." (Understreget her)

Det meningsadskillende ord er "og", hvormed betydningen er, at indsendelsen skete i et elektronisk format, som Comitel International A/S selv havde fået udviklet dertil, *og* indsendelsen skete med specifikt henblik på bl.a. identifikation af momssvig.

Sagsøgte har gentagne gange redegjort for, at leverandør- og kundelister blev indsendt til SKAT, med henblik på at listerne kunne hjælpe SKAT med at identificere momssvig. SKAT efterspurgte netop listerne, jf. nedenfor i *afsnit 1.2*.

Herudover har Reino Nielsen fra SKAT udtrykkeligt anbefalet over for branchen, at de gjorde dette, og oplyst, at SKAT ville bruge oplysningerne således, jf. processkrift C, side 37-38, og processkrift D, side 4 og afsnit 2.23, med henvisning til Reino Nielsens og Kenn Hoffmann Jensens forklaringer under straffesagen mod Klaus Ulrik Hansen m.fl. (bilag 8, side 149-150) og Reino Nielsens artikel i SR-SKAT 2003.164 om opmærksomhedspunkter over for momssvig.

Leverandør- og kundelisterne satte selvsagt ikke Comitel i hverken værre eller bedre stand til at identificere svig end Comitels almindelige systemer, hvor oplysningerne blev trukket fra.

1.2 Den faktiske indsendelse af leverandør- og kundelister til SKAT

På side 20 i processkrift 5 bestrider Skatteministeriet, at Comitel efter aftale med SKAT hver måned indsendte oplysninger om leverandører og kunder. Dette støtter ministeriet på, at ministeriet ikke har kunnet finde oplysningerne.

Dette er ikke et nyt synspunkt fra ministeriets side:

På side 14 i processkrift 1 af 14. februar 2011 bestred Skatteministeriet det som udokumenteret, at sagsøgte på noget tidspunkt havde indsendt oplysninger til SKAT.

Med processkrift B af 20. juni 2011 fremlagde sagsøgte dokumentation for, at sagsøgte havde fremsendt de pågældende oplysninger, jf. e-mail af 10. februar 2004 fra Mia E. Pedersen hos ToldSkat København (bilag H) med følgende indhold:

"Jeg kan ikke se at have modtaget en liste over jeres nye kunder og leverandører for januar måned 04? Kan det være fordi I ikke har nogen nyttilkomne?" (Understreget her)

Samme dag svarer Peer Kølendorf:

"... vi havde besøg af Charlotte Vindelev og Kurt Enok fra VG13 for nylig, og jeg fortalte, at vi sendte dig disse lister hver måned. Så fortalte de, at du ikke havde noget med det at gøre mere, så jeg skulle sende listerne til dem! Det har jeg så gjort. Men så må jeg jo hellere sende dem til jer alle! Her er sidste måneds lister." (Understreget her)

Mia Pedersen svarer:

Du skal bare fortsætte med at sende dem til Charlotte.

Tak for dit hurtige svar og det samarbejde vi har haft.

Såfremt du har nogen spørgsmål der retter sig mod momskarruseller er du altid velkommen til at kontakte mig." (Understreget her)

Peer Kølendorf svarer:

"Vil du have dem [også]?"

Hvortil Mia Pedersen/Hansen svarer:

"Ja tak:)"

Skatteministeriet var udtrykkeligt opfordret til at fremlægge denne korrespondance mellem SKAT og sagsøgte, og det er bemærkelsesværdigt, at Skatteministeriet og SKAT ikke lykkedes med at identificere denne helt centrale korrespondance, som Peer Kølendorf havde med SKAT, og de informationer, som Peer Kølendorf løbende indsendte.

Det er endnu mere bemærkelsesværdigt, at ministeriet herefter på side 6 i processkrift 3 af 27. februar 2012 fastholdt, at sagsøgte ikke havde indsendt de nævnte informationer:

"Endvidere skulle Peer Kølendorf efter det oplyste på egen foranledning hver måned have underrettet SKAT om alle nye samhandelspartnere ...

...

Uanset denne beskrivelse af kontrolforanstaltninger er der imidlertid ikke i det for sagsøger og kurator tilgængelige materiale nogen dokumentation for hverken eksistensen af de påståede kontrolforanstaltninger, for at disse retningslinjer blev efterlevet og for at de overhovedet havde et virkningsfuldt indhold."

Først i processkrift 4 af 26. juli 2012 anerkendte ministeriet, at sagsøgte indsendte "noget" materiale til SKAT, men anførte dog (side 8), at

"... omfanget heraf er udokumenteret, herunder særligt at sagsøgte systematisk skulle have indsendt oplysninger til SKAT om samtlige samhandelspartnere".

På side 21, 1. afsnit, i processkrift 5 af 30. november 2012 går Skatteministeriet skridtet videre og betegner bilag H som en "enkeltstående mailkorrespondance".

Sagsøgte står helt uforstående over for denne angivelse, som er åbenlyst urigtig.

Til dokumentation heraf fremlægges e-mail af 2. december 2002 fra Annette Nielsen, Told- og Skattestyrelsen, til Peer Kølendorf (bilag BW):

"Emne: Kunder/leverandører oprettet i november 2002

...

Tak for dine oplysninger. Vi vil stadig gerne have dine oplysninger, men fremover skal jeg venligst bede dig sende oplysningerne til Mia Pedersen, ToldSkat København på e-mail adresse, mp@tu02.ccta.dk." (Understreget her)

Indtil november 2002 indsendte Peer Kølendorf hver måned kunde- og leverandørister til Told- og Skattestyrelsen; mellem november 2002 og februar 2004 blev listerne sendt til Mia Pedersen hos ToldSkat København (på Told- og Skattestyrelsens udtrykkelige anmodning); og fra februar 2004 blev de sendt til både Mia Pedersen og Charlotte Vindelev hos SKAT (igen på SKATs udtrykkelige anmodning).

Det fremgår også, at ud over at Peer Kølendorf havde sendt listerne for januar 2004 til Charlotte Vindelev og Kurt Enok, sendte han dem også med sin første e-mail den 10. februar 2004 til Mia Pedersen, jf. som citeret "*Her er sidste måneds lister.*"

Hermed er Skatteministeriets **opfordring (21)** på side 21, 1. afsnit, i processkrift 5 besvaret, idet sagsøgte går ud fra, at ministeriet ikke fortsat vil bestride, at listerne faktisk er fremsendt.

Til Skatteministeriets bemærkning nederst på side 20 i processkrift 5 om, at bilag B og C ikke dokumenterer den månedlige indsendelse af leverandør- og kundelister, bemærkes, at det er korrekt, allerede fordi bilag B og C ikke vedrører leverandør- og kundelister. Sagsøgte har derfor heller ikke hævdet, at disse bilag skulle dokumentere forhold omkring listerne.

Bilag C (en konkret henvendelse fra Comitel til SKAT i anledning af mistanke om uregelmæssigheder i forbindelse med en potentiel samhandelspartner) og bilag B (et eksempel på en eksportmomsspecifikation vedlagt fakturaer) er fremlagt for at illustrere, at Comitel *ud over* at indsende leverandør- og kundelister som en *generel* beskyttelsesforanstaltning også rettede *konkrete* henvendelser til SKAT og i øvrigt løbende indsendte *selve fakturamaterialet* til SKAT.

- 0 -

Det er vanskeligt at forstå, at en offentlig myndighed fremsætter et erstatningskrav mod en borger uden at have foretaget de mest elementære undersøgelser af, om der overhovedet er grundlag for at fremsætte et erstatningskrav. Som et absolut minimum skulle ministeriet af egen drift have undersøgt og fået afdækket, inden den varslede udtagelse af stævning, at Peer Kølendorf havde forholdt sig i overensstemmelse med SKATs egne anbefalinger om at indsende de oplysninger til SKAT, som ifølge SKAT var afgørende for SKATs bekæmpelse af momssvig.

Det er endnu vanskeligere at forstå, at SKAT herefter først benægter, at Peer Kølendorf skulle have indsendt oplysningerne, og så - efter at have modtaget dokumentation - fortsat blankt og tilsyneladende uden hverken at forholde sig til dokumentationen eller at have gennemført nogen undersøgelser blot fastholder benægtelsen af Peer Kølendorfs månedlige indsendelse af oplysninger til SKAT.

E-mailen fra Told- og Skattestyrelsen til Peer Kølendorf af 2. december 2002 (bilag BW) illustrerer *dels*, at ministeriets bemærkning om, at e-mailkorrespondancen mellem Peer Kølendorf og SKAT i februar 2004 var "enkeltstående", er urigtig, og *dels* at ministeriet ingen intention har om at medvirke til at oplyse sagen loyalt, men tværtimod synes at være rede til at gøre synspunkter gældende, som er i modstrid med dokumentation, som SKAT selv er i besiddelse af, og som SKAT af egen drift burde have fremlagt.

Sagsøgeren **opfordres (63)** til at oplyse, om sagsøgeren inden

- (a) benægtelsen i processkrift 1 af at have modtaget lister havde forespurgt SKAT om, hvorvidt de havde samarbejdet med Comitel/Peer Kølendorf og modtaget lister med nye eller påtænkte leverandører og kunder, herunder særligt de personer hos SKAT, som var faste sagsbehandlere eller kontaktpersoner for Comitel?
- (b) benægtelserne i processkrift 3 og 4 - dvs. efter at bilag H var fremlagt i sagen - af at have modtaget lister havde forespurgt SKAT, hvorvidt de havde modtaget listerne, herunder særligt Mia Pedersen, Charlotte Vindelev og Kurt Enok, som udtrykkeligt er nævnt i bilag H som modtagere af listerne?
- (c) den seneste benægtelse i processkrift 5 af at have modtaget flere end én liste, havde forespurgt SKAT om dette, herunder særligt Mia Pedersen, Charlotte Vindelev og Kurt Enok?

Skatteministeriet konkluderer på side 21 i processkrift 5 afslutningsvis om leverandør- og kundelister, at eftersom listerne ifølge ministeriet aldrig er indsendt af Comitel, kan der ikke foreligge egen skyld hos SKAT, og at selv hvis listerne var indsendt, ville de ikke have givet SKAT mulighed for at "*opnå den fornødne indsigt i handelskæderne til at kunne afdække sagens fulde omfang*", hvormed der ifølge ministeriet ikke kan foreligge egen skyld.

Dette er ikke korrekt.

I forhold til *ansvarsgrundlaget* var indsendelsen af leverandør- og kundelister en del af Comitels foranstaltninger til beskyttelse mod bl.a. momssvindel. Jeg henviser herved som nævnt til f.eks. SKATs (Reino Nielsens og Kenn Hoffman Jensens) forklaringer i straffesagen mod Klaus Ulrik Hansen m.fl. (bilag 8, side 148-150) og til Reino Nielsens artikel i SR-SKAT 2003.164 om opmærksomhedspunkter i forhold til momssvig. Her fastslår SKAT selv, at